

Rizikové sexuální chování: Už v dětství jsem se snažila najít lásku u mámy a táty

Tereza G., 21 let, Brno

Seděla na posteli a skrze závěsy začaly pronikat první sluneční paprsky. Dříve mohutné a tmavé závěsy, které skryly veškeré dění v pokoji, byly zaprášené a na několika místech proděravěné. „*Použité,*“ problesklo jí hlavou, „*tak jako já.*“

Sprcha vedle utichla a po chvíli z koupelny vyšel prošedivělý zavalitý muž. Ručník měl ovázaný kolem pasu a pod vousy si broukal nějakou hravou melodii. Tereza seděla bez hnutí na posteli a zírala na závěsy. Nedokázala se od nich odtrhnout. Proč jí najednou tak fascinovaly, netušila. Chodívala do stejného pokoje již několik měsíců dvakrát do týdne. Sotva si jich dřív všimla.

Muž za ní se mezitím oblékl do hnědého obleku sladěného ve stejném odstínu s páskem i botami. Dokonce když vytáhl peněženku, i ona barevně ladila. Položil vedle Terezy peníze a se stále pobrukující melodii jí dal pusu na tvář. Letmou, bez emocí. „*Uvidíme se zase ve středu,*“ pronesl a povzbudivě ji poplácal po ramenou. Otočila se na něj a s úsměvem přikývla. Její pohled ho následoval ke dveřím, kde se naposledy otočil, zamával jí a byl pryč. Po jeho odchodu se místností rozlehlo ticho. Úsměv, který byl stejně falešný jako celá láska mezi nimi, byl pryč. Otočila se zpátky na závěsy a před očima se jí vybavovaly vzpomínky. Jako na filmovém páse jí před očima běžel její život. Vzpomínky byly stejně šedivé a místy rozmazané, jako kdyby vytáhla snímek z padesátých let. Přitom teprve před pár dny jí bylo jednadvaacet.

Viděla otce, jak jí jako malou holčičku vyhazuje do vzduchu a ona se směje tak, že se musí smát všichni kolem. Viděla otce, jak běžel vedle ní a přidržoval kolo, na kterém jela. Vůbec poprvé jela na kole. Viděla otce, jak jí doprovází její první den do školy. Viděla otce, jak jí bere do kola na její prodloužené v tanečních. Viděla ho v slzách poté, co ho propustili z práce. Viděla ho zoufalého sedět na pohovce poté, co už několik týdnů byl bez práce. Viděla, jak se opilý vrátil domů. Víc než běžně. Viděla, jak jí opilý dýchá do tváře a rukou sjíždí po jejích zádech...

Otřepala se a vzpomínky zahнала. Bezmyšlenkově se začala oblékat, stereotypně si navlékala černé punčochy a krátké modré saténové šaty. Když pohlédla do zrcadla, uviděla před sebou mladou hubenou dívku s černými vlasy, kterou už více neznala. Z očí zmizel onen radostný plamínek, který jí, jak říkala máma se smíchem na rtech, hrál. Prázdnota, která jí tlačila na hrudi a kvůli které se jí těžko dýchalo, se jí zrcadlila v očích.

Usmála se na svůj obraz. Smutně a rezignovaně. Poté se otočila zpět k posteli, aniž by se ještě jednou podívala na závěsy, které jí předtím tolik upoutaly, sehnula se pro peníze, zabalila se do kabátu, vyšla do zimního mrazivého rána a před hotelem popoběhla k právě přijíždějící šalině. „*Alespoň že jednou jede na čas a nemusím mrznout venku,*“ pomyslela si, když se zabořila do sedačky a zadívala se ven.